

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 20-03-2013

La senyora Carbonell:

“El tema dels bicibox, m’agradaria saber realment què demanda hi ha, i econòmicament què comporta el tema de la instal·lació dels bicibox. Aquesta és la primera.

La segona és si algú s’ha plantejat bé aquell bicibox que hi ha davant de Les Moreres, que realment trenca molt l’estètica de tot el carrer de l’Església. No sé si valdria la pena buscar un altre lloc, no tinc ni idea del tema de pàrquings però és que allò realment, només ens falta allò ja en aquell carrer per encara trencar molt més tot el tema de l’espai aquell que conservem una mica com a patrimoni.

I aleshores, li voldria preguntar una cosa al senyor Hernández que no m’ha quedat clara. Quan diu que sense novetat què vol dir, que continua igual o que s’ha arreglat? És que, paraula, en dir «sense novetat» no sé si és que no hi ha hagut més novetat o continua igual.”

La senyora alcaldessa:

“Senyor Raventós. Vol formular una o dues qüestions?”

El senyor Raventós:

“Dues, dues preguntes.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs té un minut per a cada.”

El senyor Raventós:

“Aviam, la primera pregunta la faig en nom de l’associació de veïns i veïnes d’Esplugues, perquè la presidenta no ha pogut venir i llavors clar, ho haig de fer en el torn ordinari. Hem rebut queixes de diversos barris amb el problema de les bicicletes per les voreres, pels carrils bici, perquè malgrat haver-hi un carrils bici hi ha ciclistes que prefereixen fer de saltimbanquis i passar per allà on no

toca, llavors no sabem si és que hi ha previst algun tipus d'ordenança municipal, si hi ha previst fer algun altre tipus de carril segregant algun tros dels cotxes, si hi ha algun tros de vorera que s'ha de canviar, vull dir, no sé si teniu previst fer alguna cosa en aquest aspecte. Llavors, m'agradaria saber-ho. Perquè clar, diversos barris, eh?, no és només el carrer Laureà Miró sinó que hi ha altres barris que també tenen problemes d'aquest tipus.

I l'altre és que en l'últim ple vam preguntar pel síndic de greuges, i va dir que us posàveu en marxa. Per saber si ja està la cosa encarrilada i ja funciona.

Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Senyora Coll, una o dues qüestions?”

La senyora Coll:

“Una.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs té un minut per a aquesta qüestió.”

La senyora Coll:

“Doncs des de la CUP d'Esplugues de Llobregat valorem positivament l'adhesió de l'ajuntament a la campanya d'Enllaçats per la Llengua, i alhora ens tornem a qüestionar, com ja vam fer quan es va aprovar la moció de defensa del model d'escola catalana, la coherència de facilitar la implantació a Esplugues d'una escola privada i elitista, que no solament no fomenta aquest valor i aquest model educatiu, sinó que hi va radicalment en contra, i ens preguntem si el PSC té pensat complir el compromís de la moció 10/13 que s'acaba d'aprovar, en la qual es compromet a fer arribar l'acord a totes les escoles i entitats de la ciutat, convidant-los a unir-se a la campanya, i si també ho farà amb els Legionarios de Cristo.”

La senyora alcaldessa:

“Senyora Navarro, té una o dues qüestions?”

La senyora Navarro:

“Tinc dues.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs un minut per a cada.”

La senyora Navarro:

“Molt bé. Jo vinc en nom de la fundació privada PROA, com a representació dels pares i tutors legals dels discapacitats que treballen allà. La primera pregunta és per a vostè, com a presidenta del patronat de la fundació, d’acord? Hem rebut una carta de membres de la fundació en la qual ens comuniquen que immediatament se’ns produirà un ERO d’extinció i els nens quedaran exclosos de l’empresa. A més a més, ens fan també..., bé, ens comuniquen i ens diuen que tenim la possibilitat de renunciar a la indemnització que ens pertoca com a treballadors en benefici d’una plaça del SOI de la Generalitat, el que no diuen en cap moment és que aquesta plaça només funcionarà i estarà coberta mentre les quotes d’aquesta indemnització la puguin pagar.

Li pregunto a vostè: vostè està assabentada d’això, ho sap, creu que és normal que acomiadin de persones discapacitades quan l’ajuntament acaba de dir que tenen un superàvit i pensen fer un pla de formació i de treball per a gent d’aquest municipi? I pregunto a tota l’oposició, membres també del patronat: estan assabentats, estan d’acord amb tot això, i en quin moment i a quina acta diuen que això es portarà a terme? Perquè jo l’única carta que tinc és del director gerent de PROA, val?”

La senyora alcaldessa:

“Bé, doncs si els sembla bé, començaríem per aquí, perquè hem estan interpel·lats tots els grups municipals, i començaríem pel senyor Figueras, en ordre de menor a major.”

El senyor (¿):

“A nosaltres ens van informar que la fundació, la direcció de la fundació va presentar un ERO, i aquest ERO va ser rebutjat per la Generalitat de Catalunya, i per tant no hi ha ERO. El que no pot ser és que en base a un ERO que està refusat estiguem acomiadant gent. Això és el que a nosaltres ens va dir a la comissió informativa. *(Veu de fons.)* Al primer ERO, per això, però entenc que el segon ERO l’ha d’aprovar el patronat. “

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Jo també podria dir el mateix, jo crec que primer acabarem amb aquest tema, podria dir exactament el mateix, és la primera vegada... no conec res... Però el nostre grup serà responsable i crec que les coses les hem d’explicar tal com són. Perquè a banda de les reunions del patronat, que tenim acta i per tant recull el posicionament de tots nosaltres, i jo no he sentit mai un posicionament contrari, hi ha una cosa que és veritat. Aquesta carta jo la desconeixia. No ara, fa ben poc que la conec, la conec de la mateixa manera segurament que li ha arribat a la senyora Ibáñez o a qualsevol altre regidor d’aquí. Per tant, ni se m’ha preguntat ni se m’ha consultat, jo aquesta carta la conec per una persona usuària, per un familiar d’una persona usuària.

Però és veritat que hi va haver un primer ERO, que no es va acceptar per una clàusula que els sindicats van introduir, i per tant hem de pensar en el següent. Es pot fer demagògia, però pensem què és el que tenim a PROA? Doncs tenim, d’una banda, el centre especial de treball, tenim SOI, és a dir, tenim diferents serveis, i estem parlant de persones discapacitades, amb una discapacitat psíquica, i per tant, en aquest sentit podem fer tota la demagògia que calgui.

Per a nosaltres què és el bàsic, que crec que és el sempre hem compartit? I permeti’m dir una cosa abans. Almenys hi ha un regidor del Grup Municipal d’Iniciativa per Catalunya Verds que no pot dir que només va a les reunions del patronat. Això no ho pot dir, el senyor Domingo Rodríguez no ho pot dir. Perquè a més li agraiem moltes vegades la seva assistència, el seu acompanyament a reunions a banda, i jo crec que ho podrà dir, podrà confirmar que ha estat a altres reunions, quan alguna vegada ens hem reunit amb sindicats, quan en alguna ocasió hi ha hagut una reunió a PROA –i després li dono la paraula i pot matisar el que acabo de dir– però jo crec que almenys el senyor Rodríguez, el regidor, no pot dir que exclusivament coneix aquesta temàtica per les reunions del patronat.

Llavors, què és el que passa a PROA? Sí, és veritat, hi ha una retallada important per part d'altres administracions. Només hi ha una que ha augmentat el seu suport en aquests anys de crisi. Només hi ha una administració que ha posat més diners, ara està posant més diners que posava l'any 2008 o l'any 2009. Només hi ha una, i és la local, crec que s'ha de dir. I PROA té dificultats, clar que les té, per què? Derivades de la crisi i derivades de les altres administracions. No vull entrar en quines, però altres administracions que ara estan posant menys diners que posaven.

Què és el Centre Especial de Treball? El Centre Especial de Treball és un centre per a persones amb una discapacitat que encara poden manipular, poden treballar, poden sentir-se útils, que crec que és molt important. Igual no ho explico bé, no sóc una experta, però a més a més per a ells és bo, és positiu, és una teràpia, perquè poden treballar –poden treballar. Però tenim un problema, que al marge de la crisi ja s'havia posat de manifest. Però amb la crisi encara es posa de manifest amb més contundència, i és que moltes de les persones discapacitades que estan treballant en aquest centre especial de treball no tenen actualitzat el seu certificat de persona discapacitada. No rigui, senyora Navarro, si no vostè em pot dir el seu familiar des de quan té...

Perquè, què passa? Totes les persones tenen, es degraden al llarg de la vida, també... *(Veü de fons.)* Per favor, no, jo li demano, jo sóc simplement una representant d'aquest ajuntament, crec que és molt més positiu en un moment donat que siguin persones expertes, siguin les treballadores i els treballadors socials els qui poden fer l'informe adequat i qualificat. Què és el que passa? Hi ha persones que amb l'edat, després de vint anys de no renovar, bé, no voldria allargar-me molt, persones que a més podrien haver optat per la Llei de la dependència perquè es podien acollir i no ho van fer, i això ho hem parlat al Patronat, i tothom ha estat d'acord, i només cal agafar les actes i veure quin era el posicionament dels quatre grups polítics que estem representats en aquest patronat de PROA. I què és el que passa? Són persones que, encara que faci un esforç el Centre Especial de Treball per aconseguir contractes, ja no estan, ens diuen aquests informes, en una situació de poder manipular, de poder treballar, i per tant, al marge de la crisi, ja no és un ERO produït per la crisi, al marge de la crisi el que necessitem és això, persones que amb la seva discapacitat puguin treballar, puguin manipular, puguin treure els convenis, perquè si no és la mort d'aquest centre especial de treball.

Per tant, quan aquestes persones, la seva discapacitat, la seva degradació, com totes les persones, tinguem o no una discapacitat, arriba a un cert punt que ja no poden treballar, el més lògic és que vagin a un altre servei de PROA, que els poden atendre, que fan que no es quedin a casa seva, que fan que tingui una determinada teràpia, que és la que els convé. Jo entenc que la família vulgui sentir-se acompanyada en aquesta càrrega de la cura i de

l'atenció de persones discapacitades, però altres persones discapacitades més joves, amb una discapacitat que sí els permet treballar han de poder fer-ho. I ho saben i això ho hem discutit, i tothom, que jo recordi, tothom, tothom ha estat d'acord.

Jo en el que sí coincideixo és que aquesta carta no hauria d'haver sortit. Jo l'he coneguda també, permetin-me que ho digui d'una manera col·loquial, d'estranguis, no hauria d'haver sortit sense un acord –sense un acord– del patronat de PROA. Perquè és veritat que en això estàvem treballant, i és veritat que hi havia un principi d'acord, i si no, només cal recórrer a les actes i a les converses que hem tingut, i això és així. Jo no he sentit dir a ningú parlant en el sentit contrari. Per tant, jo determinades contundències avui no les entenc. Ara, és veritat, és cert, fins que això no es beneeixi amb sindicats, que... No sé si m'he quedat sense el micro, només em faltava això. *(Veü de fons.)* No, no, he d'acabar i en acabar podem parlar però el ple va així i ho sento molt, jo crec que...

(Veü de fons.)

Mirin, jo els diré una cosa, arriba un moment...

(Veü de fons.)

No ha escollit la millor fórmula per discutir aquest tema, sincerament.

(Veü de fons.)

Vostè no es preocupi, sense els informes aquí no es farà res, però nosaltres ens hem encarregat de demanar aquests informes a persones expertes, independents, evidentment, de PROA, persones que no es vegin afectades de cap manera. Penso que és la manera correcta, persones expertes. Jo no ho sóc, evidentment, ni crec que cap dels que estem aquí, però si a persones independents, i jo entenc que això ja ho tenim.

Per tant, la carta ha sortit en un moment que no pertocava perquè fins que no hi hagi una decisió en ferm, una aprovació que es pot fer o no –o no– per tant, aquesta carta jo no sé per què obra en mans de les famílies. Aquí els dono tota la raó, però seria fals negar que aquesta és una possibilitat que s'ha plantejat en el patronat de PROA, i jo fins ara no he sentit, i així està recollit en les actes, ni un sol posicionament. Per què? Perquè sabem, a més a més, que el que necessitem, i a més, els dic de veritat, oblidem-nos de la crisi, és ser corresponsables amb els serveis que ens ofereix una administració, i li dic que la competència d'aquest ajuntament no és aquesta. I si aquesta reforma de la llei local s'aprova, tingui la tranquil·litat que a més a més l'ajuntament desapareixerà del patronat de PROA. Perquè clar, si el que em demana... Riu? Que li sembla que no va per aquí? Doncs llegeixi's aquest avantprojecte,

perquè no tindrem ni competències en educació, ni en esport, ni en cultura, i per descomptat, en aquesta... No, clar no, las cosas no son claro, és agafar un paper, llegir-se'l i interpretar-lo, no és sí, o no, o *claro*, o poc *claro*, no, no, és com és, està escrit, i si això s'aprova els ajuntaments no tindrem moltes de les competències que ara tenim. Bé, algunes són impròpies i les desenvolupem, però no ho podem fer.

Per tant, tinguem en compte que no demanem a un ajuntament, quan a més a més no tenim usuaris només d'Esplugues de Llobregat, tenim usuaris d'altres municipis del nostre entorn com és el cas d'alguns familiars que ens poden confirmar això, i nosaltres no tenim aquesta obligació de donar servei a molts usuaris que no són ni del nostre municipi. No em demani que amb un superàvit, que és comptable, el dediquem a això, perquè primer que ens paguin les administracions que ens deuen diners, i després ja parlarem de què farem amb aquest superàvit, que nosaltres ara no en disposem d'ell. Això per a mi és molt important.

I d'una altra banda, li torno a dir: hem de ser seriosos amb les persones afectades i les no afectades, i per tant, si volem el futur viable de PROA, necessitem que les persones discapacitades siguin persones amb capacitat de treballar, amb capacitat de manipular. Si no, ni un sol dels nous contractes que vindran els podrem retenir. En això sempre hem estat d'acord –en això sempre hem estat d'acord– i si no que em contradiguin els meus companys. Necessitem persones amb capacitat de treballar i manipular. Quan aquestes persones ja no ho poden fer, se'ls ofereix un altre servei de PROA, no enviem ningú a casa. I a més, afegeixo una cosa que no s'ha dit en aquest ple però que ens ha arribat per part d'algun usuari. Aquest ajuntament no s'ha plantejat en cap moment –en cap moment– requalificar els terrenys de PROA. Ho dic, i que consti en acta, perquè ens ha arribat de moltes famílies que això és el que pretén aquest ajuntament. No és veritat, està lluitant per PROA, i els diners que deixen de posar altres administracions els està posant aquest ajuntament, però arriba un moment en què cadascú ha d'aguantar la seva responsabilitat.

I per a nosaltres queda una cosa molt clara: les coses s'han de fer bé. La carta segurament s'ha enviat sense un acord del Patronat, i aquest acord es pot produir o no produir, perquè encara hem de parlar amb sindicats i amb moltíssima gent, amb treballadors i treballadores, pares i mares i famílies. Aquesta és una. Per tant, jo no sé, per què aquesta carta. No és ni en nom de l'ajuntament ni en nom del patronat ni en nom de la presidenta, que sóc jo mateixa, això no, però negar que aquesta és una possibilitat que hem contemplat al patronat jo crec que no ho podem fer. I torno a repetir, sé que estic insistint molt però és molt important. Per a nosaltres les persones amb discapacitat són molt importants, però han d'anar al servei que els pertoca segons la seva discapacitat, si no ens volem carregar la viabilitat de PROA.

Una persona discapacitada que no està capacitada per treballar haurà de sortir del CET per anar al SOI o per anar on pertoqui, perquè si no tindrem persones que no treballaran.

I els aconsello una altra cosa. Ara potser és una mica tard donar aquest consell: haurien d'haver-se acollit a la Llei de dependència, una llei fantàstica on aquestes persones tindrien reconeguda la seva dependència, tindrien una prestació molt més potent que la que ara estan rebent, i ara, malauradament, arribem tard, i per tant el consell a les famílies és que aprofitin els drets que algunes lleis han creat.

(Veu de fons.)

I li dic una altra cosa...

(Veu de fons.)

Doncs no és veritat, jo li dic una cosa. Espero que el patronat de PROA acabi prenent la decisió que convingui, jo és l'únic que li puc dir. Espero a que el patronat de PROA, que encara no ha pres cap decisió –que encara no ha pres cap decisió, i aquesta podria ser una– prengui la decisió corresponent, i en parlem d'això. Abans de fer-ho, nosaltres tenim el compromís de parlar amb treballadors, amb sindicats i amb famílies, i el patronat encara no ho ha fet, per tant, no hi ha una decisió. Ara, torno a dir, és que no vull enganyar ningú, aquesta és una possibilitat.

(Veu de fons.)

Doncs miri, li dic una cosa, li demana a una altra administració, que és la competent, que concerta, com fins ara, aquestes places. És que arriba un moment... Si us plau, perquè si no miri, és que l'ajuntament no pot. Retallem les escoles bressol, i hem de veure com som capaços de... De veritat, és que no vull entrar en conflicte. Retallem l'escola de música, l'ajuntament ha d'aportar els diners que no... Ara no concertem places al SOI, ara també l'ajuntament ha de... L'ajuntament arriba un moment que prou té amb les seves competències pròpies i amb algunes que mira, pel camí les hem assumit, però arriba un moment que...

(Veu de fons.)

Bé, no podem entrar en un debat perquè no ho hem fet mai, i a més hi ha molta gent que assisteix habitualment als plens i són molt respectuosos amb el ROM, i per tant... Sí, això sí, per descomptat, em demana la paraula, per al·lusions, el regidor, perquè l'he al·ludit.”

La senyora alcaldessa:

“Té tota la raó, és el que hem dit, coincidim.

(Veus de fons.)

Bé, això ho parlarem.

Molt bé, doncs això és el que estudiarem, què és el que s'ha de fer, i amb urgència, com molt bé ens diu, però jo entenc que acaba de confirmar el que jo deia, per tant, amb això tinc tota la tranquil·litat ara que el que he explicat queda confirmat pel regidor Domingo Rodríguez.

I ara el que queda pendent és que amb urgència, a banda de convocar aquesta reunió del patronat, veiem quina és l'acció que, com a ajuntament que forma part d'aquest patronat, emprendrem a partir d'ara, sobretot amb aquesta...”

La senyora alcaldessa:

“Però a una que es va fer, jo crec que ho pot confirmar, a una que es va fer amb famílies a PROA no només va assistir la regidora i el gerent, també va poder assistir el regidor d'Iniciativa.”

La senyora alcaldessa:

“Això està claríssim.”

La senyora alcaldessa:

“Bé, hi ha dues qüestions que crec que són importants. Una és, efectivament, els efectes d'una carta quan encara no hi ha una decisió del patronat en ferm, per tant, aquesta està claríssima, però l'altra continua sent el futur de PROA, que també el patronat haurà de reflexionar i de decidir el què.

La senyora alcaldessa:

“Compti amb això, senyor Figueras.

Molt bé, doncs em sembla que ara a la resta de preguntes pot respondre el nostre portaveu.”

El senyor Giner:

“Bé, a les preguntes de la senyora Carbonell sobre el bicibox, els costos d’implantació no van anar a càrrec de l’ajuntament sinó de l’Àrea Metropolitana de Barcelona, i els costos de manteniment també. També els costos de trasllat.

Aquest bicibox davant de Les Moreres, mirarem a veure el què. Ha estat traslladat d’un punt on hi havia una poca utilització. Després també ja li facilitarem les dades d’utilització del bicibox, i la relació amb els municipis veïns, perquè hi ha unes dades estadístiques que li faré arribar.

Aquest a què es refereix ha estat instal·lat perquè a Les Moreres va gent en bicicleta, i per tant aquests que la vulguin guardar la poden guardar, i aquells que siguin usuaris del bicibox la poden deixar, i els que no tindran unes “u” invertides per poder-la *anclar* a la “u” invertida i no anar al bicibox.

El lloc, si és adequat o no és discutible. Ho mirarem, permeti’m que ho miri i ja la trucaré per telèfon, com hem fet altres vegades, per veure el què.

Al senyor Raventós, que demana o ens parla de les queixes que les bicicletes van per les voreres. Sí, això és un problema i ho hem comentat moltes vegades, la Teresa Carbonell també ho ha comentat, s’ha queixat del carrer Nord, com va la gent per la vorera sense respectar el vianant, ocupant l’espai i creant situacions de risc, i això també és veritat. A Barcelona estan treballant en una ordenança i diuen que les bicicletes no podran circular per les voreres, totes hauran de circular per la calçada.

La veritat és que perquè circuli una bicicleta per la calçada i que estigui habilitada per fer-ho necessites convertir-la en una zona a 30, velocitat màxima 30, on es compatibilitza l’ús del vehicle amb el de la bicicleta. Nosaltres no ens hem plantejat de moment, fer una ordenança regulant tot això. És un tema complicat. No ho deixem de banda, no obstant, sinó que sí que a nivell de mobilitat, ara estem treballant en el Pla de mobilitat, i el Pla de mobilitat determinarà els llocs per on han de circular les bicicletes dins la trama urbana.

Per altra banda, amb el tema del síndic de greuges, vam parlar a la junta de portaveus i vam quedar que és una qüestió que ens plantejaríem, per tant, continua avançant.

L’Anna Coll crec que feia una pregunta en relació a la Highland School, no?, si nosaltres els enviaríem aquest acord. Doncs per descomptat que els enviarem

aquest acord per si es volen afegir a aquesta campanya. De fet, nosaltres no autoritzem el funcionament de les escoles ni podem dir que deixin de funcionar. En tot cas la competència per exercir aquesta activitat vindria donada per la Generalitat, que és l'administració competent. Nosaltres únicament el que mirem és si urbanísticament compleixen els paràmetres o no els compleixen. És com la instal·lació d'un restaurant, un bar o una activitat, en definitiva, econòmica. L'ajuntament no entra en l'oportunitat perquè no és la seva competència, sinó en la legalitat de l'activitat. Si compleix els requisits es pot instal·lar. A partir d'aquí, ha de tenir totes, evidentment, les autoritzacions per part de les autoritats educatives, etcètera, etcètera.

Em sembla que no hi havia cap pregunta més, eh?"

(Veu de fons.)

El senyor Hernández:

"Al tema no hi ha cap novetat ni per bo ni per dolent dintre de la percepció d'inseguretat per part del veïnat."

La senyora alcaldessa:

"Bé, doncs moltes gràcies per la participació i per les intervencions, i s'aixeca el ple, s'aixeca la sessió."